

Johann Wolfgang von Goethe,
Faust, 1. Teil, Nacht

*In einem hochgewölbten, engen gotischen Zimmer
Faust, unruhig auf seinem Sessel am Pulte.*

FAUST:

Habe nun, ach! Philosophie,
Juristerei und Medizin,
Und leider auch Theologie
Durchaus studiert, mit heißem Bemühn.
Da steh ich nun, ich armer Tor!
Und bin so klug als wie zuvor;
Heiße Magister, heiße Doktor gar
Und ziehe schon an die zehen Jahr
Herauf, herab und quer und krumm
Meine Schüler an der Nase herum -
Und sehe, daß wir nichts wissen können!
Das will mir schier das Herz verbrennen.
Zwar bin ich gescheiter als all die Laffen,
Doktoren, Magister, Schreiber und Pfaffen;
Mich plagen keine Skrupel noch Zweifel,
Fürchte mich weder vor Hölle noch Teufel-
Dafür ist mir auch alle Freud entrissen,
Bilde mir nicht ein, was Rechts zu wissen,
Bilde mir nicht ein, ich könnte was lehren,
Die Menschen zu bessern und zu bekehren.
Auch hab ich weder Gut noch Geld,
Noch Ehr und Herrlichkeit der Welt;
Es möchte kein Hund so länger leben!
Drum hab ich mich der Magie ergeben,
Ob mir durch Geistes Kraft und Mund
Nicht manch Geheimnis würde kund;
Daß ich nicht mehr mit saurem Schweiß
Zu sagen brauche, was ich nicht weiß;
Daß ich erkenne, was die Welt
Im Innersten zusammenhält,
Schau alle Wirkenskraft und Samen,
Und tu nicht mehr in Worten kramen.

.....

...

Johann Wolfgang von Goethe,
Faŭsto, 1a parto, Nokto

tradukita de Manfredo Ratislavo

*En alte volbita, malvasta gotika ĉambro Faŭsto,
sidanta maltrankvile sur sia seĝo ĉe pupitro.*

FAŬSTO:

Estas mi, aĥ, okupinta min pri
Jur', medicino kaj filozofi',
Studis mi teologion kun
Granda fervoro, domaĝe, nun.
Mizera stultulo ja estas mi,
Apenaŭ nun scias mi iom pli;
Nomiĝas magistro mi, eĉ doktor',
Dum deko da jaroj jam kun fervor'
Tiradas mi tien kaj reen la
Studentojn je nazo ilia ja -
Vidante, ke ne povas scii mi ion.
Apenaŭ mi povas elteni tion!
Mi estas ja multe pli saĝa ol ĉiuj
Skribistoj, doktoroj, pastraĉoj tiuj.
Skrupuloj kaj duboj min ne turmentas
Kaj pro la infer' mi nenion pentas.
Pro tio min ankaŭ ĉio nur tedas
Kaj ion utilon mi scii ne kredas.
Ne kredas mi povi ion instrui,
La homojn bonigi aŭ iel influi.
Posedas nek iom da mono mi,
Nek gloron en tiu mondo ĉi.
Eĉ hundo ne volus elteni tion,
Pro tio mi studas nun la magion,
Ĉu eble al mi malkaŝiĝu per
Spirita forto iu mister',
Por ke mi ne devu paroli plu pri
Aferoj, kiujn ne konas mi,
Por ke mi ekkonu, per kio je l' fin'
La mondo interne kuntenas sin,
Ke spektu mi ĉiujn generajn fortojn,
Diraĉu ne plue malplenaĵn vortojn.

.....

...

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 - †1832-03-22).*

Arg-264-531 (2009-05-15 14:48:42)

*Traduko de la Germana poemo "Faust, 1. Teil, Nacht" de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 - †1832-03-22) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 1994-07-12.*

MR-231-3 / Arg-264-532 (2004-09-06 22:38:37)